

РЕШЕНИЕ

№ 7395

гр. София, 27.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 11.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7364** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 29, ал. 5 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /накратко ЗДРДОПБГДСРСБНА/.

Образувано е по жалба на И. А. Д. от [населено място] срещу Решение № 2-200/26.06.2013г. прието от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /накратко Комисията/, с което е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В оспорването е въведено оплакване, че незаконосъобразно комисията се е позовала само и единствено на документи, неподписани и ненаписани собственоръчно от него. Жалбоподателят излага възражение, че никога не е давал съгласие за вербовка, както и изобщо не му било известно, че е имал ангажименти като секретен сътрудник. Искането до съда е за отмяна на решението в частта му, визираща оспорвания.

Ответникът – Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, чрез представителя си по пълномощие, моли жалбата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.04.2013г. Изпълнителният директор на [фирма] изпраща на председателя на комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия списък на лицата - членове на управителните, контролните и надзорни органи на банката, извършвали публични дейности по смисъла на чл.3, ал.2, т.10 от ЗДРДОПБГДСРСБНА за периода от 10.11.1989г. до настоящия момент. Видно от съдържането на документа, в него под № 77 е отразено името на оспорващия, заеманата от него длъжност Управител на клон В. - [населено място] за периода 28.11.1995г. до 04.10.2002г. В преписката се намират картон на служителя и лично кадрово дело. Видно от материалите в тях е отразено, че той е бил агент /разузнавач/ с псевдоним „Места” по предложение на Инспектор в отдел I, ДС с дата на вербовката 08.12.1986г.

Въз основа на тези данни и на личното кадрово дело на оспорващия Комисията е приела Решение № 2 - 200/ 26.06.2013г., с което установява и обявява принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на изброените в него лица, включително и на жалбоподателя. То е съобщено на Д. на 28.06.2013г. с писмо с обратна разписка, получена лично от жалбоподателя, а жалбата е депозирана в КРДОПБГДСРСБНА на 12.07.2013г., видно от приложения по делото пощенски плик . При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Оспорва се решение на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия от надлежна страна - негов адресат, с право и интерес от оспорването.

Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от АПК на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Решението е прието от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29. ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Спазена е предписаната от закона писмена форма – актът има съдържанието по чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, посочено е правното основание за издаването му – чл. 26, ал. 1, т. 3 от закона. Решението е подписано от всички членове на Комисията, взели участие в заседанието ѝ, обективизирано в протокол № 51 от 26.06.2013г. В административното производство по издаването му не се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението съответства на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА проверката за принадлежност към органите по чл. 1 е задължителна за лица, заемащи публични длъжности или извършващи публична дейност към деня на влизане в сила на този закон. Такава, по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 10 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, съгласно която разпоредба публични длъжности по смисъла на закона са членовете на управителните, контролните и надзорните органи и прокуристите на банки, на застрахователи и

презастрahователи, на фондови борси, на акционерни дружества, организиращи неофициален пазар на ценни книжа, на инвестиционни посредници и на инвестиционни дружества, в кръга на които попада и жалбоподателя като е заемал длъжността Управител на клон В. - [населено място] към [фирма] за периода от 28.11.1995г. до 04.10.2002г и което обстоятелство не се оспорва от ответника. В качеството си на Управител на клон в [фирма], жалбоподателят подлежи на задължителната проверка по реда на ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Принадлежността на жалбоподателя като щатен служител – агент е установено от представените от МВР на органа документи – лично кадрово дело, вкл. регистрационен картон и писмо за изключване а служители от ДС, представляващо част от преписката по издаването на акта, чиито истинност се оспорва от Д.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, обявяването на принадлежност на български граждани, заемащи публични длъжности или извършващи публични дейности към органите по ал.1 се извършва при условията и по реда предвидени в него.

Административното производство по установяване и обявяване на определена категория лица за принадлежност към органите по чл.1 от Закона и решението на Комисията, с което завършва това производство имат регистрационен характер. Те не създават нито права, нито задължения за лицата, за които има данни, че са сътрудничали на посочените органи. Комисията осъществява своите правомощия, чрез издаване на решения, в които се обявяват имената на определени лица, като целта на закона е да се сведе до знанието на членовете на съвременното гражданско общество на факти, които биха могли да имат нееднозначна морална и обществена оценка. Тези административни актове, установяват и удостоверяват наличието на конкретно обстоятелство-принадлежало ли е лицето, заемащо публична длъжност към съответните държавни служби, посочени в закона.

Правомощието на Комисията по [чл. 4 от ЗДРДОПБГДСРСБНА](#), съгласно разпоредбата на [чл. 24](#) от същия закон е ограничено до установяване, т.е. констатиране принадлежността на лицата по [чл. 3](#) към органите по [чл. 1 от закона](#), въз основа на официални удостоверителни документи, предадени от орган по [чл. 16 от закона](#), които доказват с обвързваща доказателствена сила, че фактите, предмет на удостоверително изявление са се осъществили така, както се твърди в документите. В специалния закон липсва законово вменено задължение на органа да събира доказателства, да изследва обстоятелството дали лицето е вписано в картотеката и в регистрационните дневници без негово знание, без негово съгласие и без да е извършвало дейност по доставяне на информация на бившата ДС, достатъчно е за проверяваното лице да са налични документи по смисъл на [§ 1, т. 1 от закона](#).

Съгласно чл.24 ЗДРДОПБГДСРСБНА, принадлежност към органите по чл.1 от същия закон се установява при наличие на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на горепосочените органи. Дейността като секретен сътрудник, за какъвто е обявен оспорващия, е форма на дейност по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т.4 от ДР на закона и попада в кръга на дейностите, извършвани от лицата, оказвали негласна помощ на посочените в чл.1 от Закона органи. Това обстоятелство се установява въз основа на изрично и изчерпателно изброените в нормата на чл.25, ал.1 от Закона документи, като са разграничени различни хипотези според вида дейност. Според приложимата за конкретния случай разпоредба на чл.25, ал.1, т.3 от

ЗДРДОПБГДСРСБНА, установяването на дейност като секретен сътрудник се извършва на базата на следните документи, съдържащи се в информационните фондове: собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител; наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Граматическото тълкуване на цитираната разпоредба налага извода, че изброяването на тези документи е алтернативно, а не кумулативно. Наличието на който и да е тях, в случая - регистрационен дневник, както и писмо за изключване на агенти от ДС, в т.ч. и на агент „Места” , регистрационна бланка и други документи, са достатъчни основания за обявяване на принадлежност по смисъла на Закона. Изброените документи са от кръга на посочените в чл.25, ал.1, т.3 на закона и същите носят достатъчно информация, за да може да се направи извода, че оспорващият е бил секретен сътрудник на отдел 01 на бившето четвърто управление на ДС.

Следва да се отбележи, че в административно производство, провеждано по Закона, органът упражнява правомощията си при условията на обвързана компетентност, т. е. без възможност за избор и свободна преценка между два и повече нормативно допустими правни резултата. След като изискващите се по чл.25, ал.1, т.3 предпоставки са налице по отношение на проверяваното лице, то за комисията не съществува друга възможност, освен да обяви принадлежността му към ДС, което е направено посредством оспореното решение.

По изложените съображения съдът приема, че не са налице условия по чл.146 от АПК, обосноващи отмяна на оспорвания административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. А. Д. от [населено място] срещу Решение № 2-200/26.06.2013г. прието от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /накратко Комисията/, с което е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Преписи.

СЪДИЯ: